PRAMÍNEK

INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | Č. 3

ČARODĚJNICKÝ REJ 30. DUBNA

V pátek 30.4. jsme se sešli u pivnice na Bačalkách, kde pro všechny čarodějnice a čaroděje připravili manželé Královi pálení ohně. Při té příležitosti byla upálena bačalská čarodějnice Bohuna. Sešli jsme se v hojném počtu, neboť si nikdo z nás nechtěl nechat ujít tuto jedinečnou příležitost. Pivnice praskala ve švech a obsluha se měla co ohánět. Vždyť i počasí kupodivu přálo, což nebývá na čarodějnice zvykem.

Příjemným zpestřením byl i příjezd téměř historického hasičského vozu z Libáně. V okamžiku byl v obležení dětí, takový veliký auťák! A červený! Pro malé děti byl připraven mini ohýnek na buřtíky. No, vyřádily se tam pěkně. Ty nejmenší odcházely až ve 21. hod, i když jindy v tuto dobu již dávno broukají ve svých postýlkách.

O dospělácích ani nemluvím. Mnozí odcházeli domů až k ránu, neboť jistě hlídali, aby se náhodou čarodějka Bohuna nevrátila. To víte, nadpřirozené síly a náhoda…! Pátrala jsem trošku v historii upalování čarodějnic. Vždy to patřilo a stále patří k živým zvykům. Tato magická noc bývala jednou z nocí, kdy měly zlé síly větší moc a sílu. Té noci se také daly najít zakopané poklady. Lidé věřili, že v povětří létá spousta čarodějnic, které se slétají k reji. Proto se této filipojakubské noci říká noc čarodějnic.

Někdy se mi zdá, že čarodějnice nelétají pouze o této noci, ale chodí mezi námi, proto se jistě každý z nás v životě s nějakou setkal. Dejme si na ně pozor! Celý večer se vydařil a doufám, že se příští rok sejdeme zase u nějakého toho ohýnku a budeme pozorovat konec další čarodějnice.

J. Kabrnová

Čarodějnice Bohuna čeká s úsměvem na odstartování

Obdivovatelé požárního auta

ROZHOVOR SE ZASTUPITELI OBCE

Dnes s paní Libuší Rampasovou a Vladimírem Pelantem

Paní Rampasová se narodila v Mladé Boleslavi v roce 1943. Do roku 1955 bydlela v Novém Boru, odkud se přistěhovala do rodinného domku na Bačalky. Bydlela tady její babička. Základní školu v Dětenicích navštěvovala od sedmé třídy. Do školy do Dětenic chodili s dětmi z vesnice za každého počasí sami. Zavzpomínala na školní léta. Vystudovala ekonomickou školu v Jičíně. Po škole, kdy se v té době dávali umístěnky, začala pracovat v Miletě Hořice, kde se vyrábí kapesníky a pak nastoupila do Roztok u Jilemnice, kde byla obrubovna kapesníků. Pracovala tam jako skladnice – skladová účetní. Dále byla zaměstnaná v Řepově ve Velkoobchodě, v České Spořitelně v Libáni a nakonec byla zaměstnaná ve Vojenském útvaru v Dolním Bousově, kde pracovala až do odchodu do důchodu. Paní Rampasová má dvě děti, kteří jí udělali trojnásobnou babičkou. Mezi její koníčky patří včelaření, ke kterému se dostala díky svému tatínkovi. Věnuje se zahrádce, zahradě a chovu domácího zvířectva, jak je na venkově obvyklé.

Paní Libuše Rampasová

Pan Vladimír Pelant

Proč jste před 4 lety kandidovala?

„V té době pan starosta Šoltys přišel s touto nabídkou. Funkci jsem přijala jako náhradnice".

Co Vás lákalo na tom být v zastupitelstvu?

„V zastupitelstvu nejsem dlouho, teprve od října 2009. Dlouhá léta jsem v komisi kontrolní, která mě baví".

Co Vám ta práce dala a naopak vzala?

„Nevzala mi nic a dala mi větší přehled o činnosti a dění v obci, což mi pomáhá při psaní kroniky"

Budete kandidovat?

„ Ne."

Co byste změnila v obci?

„ Chtěla bych dát do pořádku památky, které jsou tady od 18 století. Památky tady chátrají."

Jaké je Vaše nejoblíbenější místo na Bačalkách?

„ Pěkný je výhled od Hurciků a to do všech stran. Nejraději mám svůj domov."

Jak se Vám líbí naše vydání Pramínku a co Vám v nich schází?

„Líbí se mi to moc a přivítala jsem to, kéž by to vydrželo dlouho, opravdu!"

Děkuji za velmi přátelský rozhovor paní Libušce Rampasové.

Pan Vladimír Pelant se narodil v roce 1969 v Jičíně. Vystudoval Střední elektrotechnickou školu v Pardubicích. Na Bačalky se přiženil v roce 1991 a má dvě dcery. Po studiích pracoval v ZPA jako projektant, v Osenicích v cihelně jako zásobovač a v současné době pracuje jako programátor. Mezi jeho koníčky patří sbírání korunkových uzávěrů. Rekreačně lyžuje, má rád turistiku a jízdu na kole.

Jak dlouho jste v zastupitelstvu?

„Již osmým rokem."

Jaké jste měl představy?

„Chtěli jsme zde udělat něco pro obec např. vodovod."

Co Vám práce zastupitele dala a vzala?

„ Poznal jsem spoustu lidí a vzala mi hodně času."

Budete opět kandidovat?

„Pravděpodobně asi ne."

Je něco, co byste chtěl změnit v obci?

„Toho by bylo, například by chtěla opravit kaple, sošky, udělat cestu na malé straně a vybudovat rybník pod hospodou a tak dále."

Co máte nejraději na Bačalkách?

„Ten klid a výhledy ty jsou tady úžasné.

Jak se Vám líbí „Pramínek" a chybí Vám v něm něco?

„Líbí, je to zajímavé a chtěl bych tam více článků z kroniky."

Děkuji za rozhovor panu Vladimíru Pelantovi.

Šárka Jindrová

A jelikož se kvapem blíží volby do místních zastupitelstev, upozorňujeme všechny obyvatele trvale zde bydlící, že se mohou ucházet o post v zastupitelstvu. Jak budou volby organizovány, na to se brzy optáme současného starosty obce.

CO NEŠLO PŘEHLÉDNOUT

„Poklady“ za Ličnem „V dolcích“

První jarní teplé dny nás vytáhly ven zvelebovat své zahrádky i přilehlé okolí. První jarní květiny nás potěšily svou krásou a vrátily nám péči, kterou jsme jim věnovali. Jak by asi vypadala odměna za péči, kterou jsme věnovali místům za humny. Kdyby matka Příroda spravedlivě rozdělila to, co ji kdo nadělil na černé skládky. Komupak by asi přistály na zahradě či v bytě ty poklady, které nemají možnost se přirozeně rozpadnout jako hnojivo, ty naše úžasné výrobky moderní doby, igelity, polystyren, pneumatiky, matrace, ledničky, pračky i lahve, plechovky, dětské plínky a jiné. Už zase moralizuji? Ano, protože tu jde více než jen o pokažený estetický dojem z procházky. Však se sami přesvědčte na vlastní oči. Šla jsem se podívat, jak náročné by bylo spálit hromadu roští táhnoucí se v délce určitě 10 metrů podél cesty za Ličnem. Byla velká, ale pohled od pole mne ujistil, že v stávajícím stavu nespalitelná, díky přimíchaným odpadům. Pokračovala jsem k rozcestí Křižánek-Lično-Záhuby, příkop po pravé straně se leskl záplavou skleněného odpadu. Pohled na minimálně dvacet skeletů lednic rozházených u rozcestí „V dolcích“ mi už vháněl slzy do očí, čeho všeho jsme schopni.

Skládka s lednicemi „V dolcích“ za Ličnem na rozcestí Křižánek – Lično - Záhuby

Někdo si možná myslí, že ušetří vyráběním černých skládek výdaje na likvidaci odpadu. Neušetří, naopak zaplatí ještě více, jak v penězích, tak svým zdravím. Každý platíme v místě, kde se převážně zdržujeme poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Co je tím zajištěno. To, že velice snadno, levně a s maximálním ohledem na zachování čistoty vzduchu, vody a půdy, které nám dávají život, se zbavím veškerého odpadu z domácnosti. Z poplatků za komunální odpad obec zajišťuje, že kontejnery na třídění odpadu máme „u nosu“ přímo v obci, včetně jejich vyvážení (má to ještě svá slabá místa, ale to se dá vylepšit – viz foto). Dvakrát ročně je obcí zajištěn svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Pokud se to někomu zdá málo často (co se doma válí roky, nějaký ten měsíc většinou počká), může tento odpad odvézt do sběrného dvora v Libáni (St 12-16hod, So 8-12hod, v objektu bývalých škrobáren), tam zaplatí pouze za velkoobjemový odpad a pneumatiky. Dále po zaplacení poplatku dostává každý trvale bydlící občan 10ks pytlů na netříděný odpad. Naše tříčlenná rodina díky třídění odpadu do kontejnerů spotřebuje maximálně 12ks pytlů za rok. Pokud neděláme mimořádný úklid, tyto pytle nemáme potřebu dokupovat (1ks 25,-Kč). Poplatek v naší obci se vybírá ve výši 280,-Kč (občan s trvalým bydlištěm, celkem za rekreační objekt, podrobnosti viz obecně závazná vyhláška č.1/2009). Zdá se vám to moc? Likvidace černé skládky přijde obec na statisíce a zaplatíme to zase my. Ve zvýšených poplatcích za odpady, ve vyšších daních státu.

Ale co je v penězích nevyjádřitelné, je zničení životního prostředí těmito černými skládkami. Vydělané peníze nám šťastný život nezajistí. Nekoupíte si za ně čistý vzduch. Škodlivé látky, jež se dostaly na pole, kupujeme zpátky v potravinách, usazují se nám v těle a pak se divíme, jak to, že máme rakovinu. Jsme rádi, že máme vodovod do bytu s relativně kvalitní vodou. Jak dlouho bude voda použitelná na pití, popřípadě vaření? Mnozí z nás jsou v zajetí svých každodenních starostí a neuvědomujeme si dostatečně následky svých činů. Aby naše děti byly zdravé a mohly prožít šťastný život, je třeba jim zachovat základní životní podmínky, které člověk potřebuje, čistý vzduch k dýchání, potraviny obsahující dostatek vitamínů a minerálů bez toxických látek, mít úctu k životu a umět jím tvořivě a radostně procházet. Ještě se vám zdá, že třídit odpad a dávat jej tam, kam patří je hloupost? Tomu, co výrazně ovlivňuje kvalitu našeho života, ale nevíme o tom, či nám to přijde často nedůležité, budeme věnovat pozornost v dalších číslech.

Jitka Rukavičková

Sběrné místo odpadu na Bačalkakách- stav 27. 4. po odvozu žlutých pytlů

JAK SE NÁM TU ŽIJE

Rok na Bačálkách č.p.3

Vzhledem k tomu, že jsme občané Bačalek necelý rok, je nějaké hodnocení předčasné a ne moc objektivní. Ale náš dosavadní život byl rovněž na vsi a nebude se v mnohém odlišovat. Je pravda, že Bradlec u Kosmonos byl více zalidněn a v blízkosti Mladé Boleslavi vystaven většímu provozu aut a ruchu velkoměsta. K tomu životní spěch a shon při podnikání ovlivnily velkou mírou touhu něco na životě zásadně změnit. Představa odchodu do důchodu vzbuzovala naděje, že se budeme více věnovat koníčkům, vnoučatům a zahrádce.

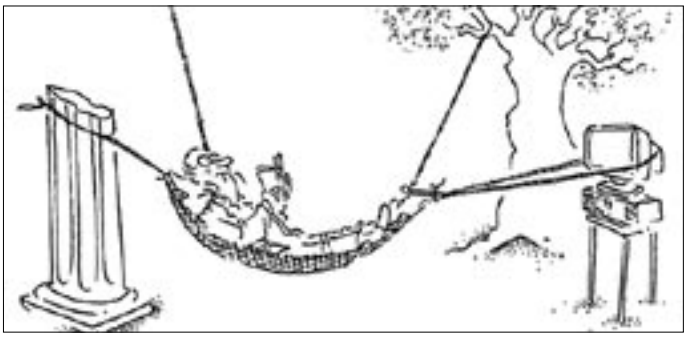
V rámci své celoživotní záliby „radioamatérství" jsem občas navštívil kamarády a jejich chaloupku ověšenou anténami. Stalo se, že při jedné návštěvě Bačalek, se manželce zdejší kraj zalíbil, a tak když paní Rudolfová nabídla k prodeji i nemovitost, rozhodli jsme se prodat dům na Bradleci a na důchod se odstěhovat sem na Bačalky, do klidu a blíž k přírodě. Fenomén dnešního života „internet" mi neposkytl ani základní informaci, kolik je v současné době na Bačalkách obyvatel. O vzniku názvu obce, jsou dvě vysvětlující varianty.

Chtěli jsme na důchod něco menšího, ale jak to v životě bývá, je vše jinak. Dům i přilehlé pozemky jsou mnohem větší a tím náročnější na údržbu. Situace nebyla tak růžová, jak se z počátku zdála. Oba byty, které v domě jsou, jsme museli kompletně zrenovovat. Provést novou přípojku vody i elektriky a odvodnit dvůr. To představovalo celkem 80 m výkopových prací. Postavit kotelnu, rozvody vody, topeni i elektriky v domě. Nové omítky, zateplení, nové stropy atd. Každý, kdo to zažil na vlastní kůži, ví o čem je řeč. Také jsme se trefili do rekonstrukce elektrické sítě v obci a nových vodovodních přípojek.

Nyní bydlíme a můžeme se věnovat více zahradě a úklidu všeho, co se během rekonstrukce nakupilo. Také můžeme pohovořit se sousedy a seznamovat se s životem v obci.

Souhlasil jsem s příspěvky a se spoluprací na nově vzniklých novinách. Je to dobrá příležitost seznámit se s životem v obci a s jejich starousedlíky. Život na dědině je také o sousedských vztazích. Kritiku zastupitelstva jsem chápal jako zcela normální jev, ale musím říct, že jsem jako „náplava" nebyl odmítnut při řešení problémů. Přípojky vody byly sice dost předražené, ale v době, kdy jsem nevěděl co dříve, jsem to neřešil. A tak je to se vším. Jak čas plyne, spoustu věcí by se dalo dělat jinak, ale život není černobílý. Trochu mě zaskočila výstavba větrné elektrárny, na kterou při realizaci budu koukat přímo z okna své kuchyně. Nájezdy čtyřkolek sice mění trochu pohled na klidnou vesnici, ale to už je úděl dědkovských let. Na podzim budou volby, tak bych si jako nový občan přál, aby nové koště dobře metlo, ale také, aby nový hajný nebyl horší starého. Náš život na Bačalkách začíná, a tak je velmi těžké říct, jak se nám tu žije. Rád se o poznatky ze života na Bačalkách podělím třeba znovu za rok.

Zeler Slavomír

Autor Vladimír Renčín, staženo z internetu

Manželé Marie a Slavomil Zelerovi

NAPSALI JSTE NÁM

Kultura u karet a piva?

Dnes je to také určitý druh kultury, když si můžeme všichni občané posedět, popíjet a povídat v krásné hospůdce u Bači. Dříve v hospodách seděli jen muži a to většinou v zimě, když jejich hospodyně chodily po večerech drát k sousedům peří a společně si popovídat a i zazpívat. Nesouhlasím se slovy ve článku paní ing. Pavlínky Kaprasové (reakce na článek uveřejněný v Pramínku č.1, Okénko do minulosti – vzpomínky paní A.Šolcové). Naši předkové, otcové a matky byli i po tuto dřívější dobu kulturní, sečtělí a pracovití lidé. Byli členy v různých spolcích, kterých bylo v obci několik. Např. ochotnický, kde se často hrávalo divadlo, kabarety, oslavy k výročím, pořádali plesy, byla neobsáhlá knihovna, spolek agrární mládeže, hasičů, včelařů a myslivců. Pořádaly se kuchařské kurzy pro mladá děvčata. I ženy si pořádaly své veselé babské bály. S dětmi jsme vystupovali na četných školních besídkách, oslavách, divadlech. V létě v přírodě, v zimě i v hospodách. Ponejvíce však ve škole. Pořádaly se autobusové zájezdy. Velký úspěch měly večerní taneční zábavy na „Dupandě", kde se střídaly různé kapely. Také se tam promítalo kino, které navštěvovali i lidé z okolí. Každou zimu do obce zajížděli putovní herci, známí Jelínkovi. Ti zde i přezimovali. O poutích přijeli komedianti s houpačkami a kolotočem. Byla zde kapela z místních občanů, která nám vyhrávala při oslavách a zábavách. Později si zdejší chlapci založili kapelu, která nám vyhrávala při dětských akcích. Od roku 1955 se ve škole konaly poslechy televizních programů. Na televizor si udělali lidé ve vsi sbírku. Bohužel, o staré kulturní památky se obec nestarala a nestará dodnes. Ano, kultura zde byla, o které nelze pochybovat. Tvořili ji naši rodiče. Nuže, pokračujme v ní! Toto skončilo úbytkem velké části občanů, odstěhováním se do pohraničí po 2 svět. válce. Díky Pav-

línce za zájem o dění i pomoc naší obci, kterou, jako již zdejší občanka, o ní projevuje.

J. Hazdrová

OKÉNKO DO MINULOSTI - VZPOMÍNKY

Zapomenutí hrdinové

Je to jen pár dní co celá Evropa oslavovala 65.výročí ukončení 2.světové války. Způsob oslav byl různý – od pietních aktů u pomníčků, přes velkolepé megashow připomínající spíš lidové jarmarky, až po grandiózní přehlídku na Rudém náměstí v Moskvě. V naší vesnici se již tradičně neoslavovalo nic. Vždyť co bychom vlastně slavili? Naši vesnici se druhá světová válka v podstatě vyhnula, nebyly tu žádné boje, nestřílelo se tu, tak nějak se přežilo. Možná u nás není důvod k oslavám, ale ke vzpomínce zcela určitě.

Ano, v naší vesnici nebyli hrdinové, kteří se samopalem v ruce osvobozovali Evropu od fašistů. Na Bačalkách a Ličně žili jen lidé, kteří pomáhali v boji proti fašistům zcela nenápadným způsobem. Pracovali jako spojky, předávali informace, roznášeli protifašistické letáky, pomáhali partyzánům, kteří se ukrývali v okolních lesích, pomáhali libáňským Židům, kteří odcházeli do transportu. K takovým lidem patřili i Břetislav Jan Flemr a Miloš Krásný.

Břetislav Jan Flemr (18.5.1916-22.2.1944), jehož připomíná malý pomníček v levé předzahrádce našeho hřbitova, byl synem místního kováře. Kovárna je dnes přestavěna na rodinný dům rodiny Ryklových. Spolu se svým bratrem Josefem vystudovali obchodní akademii v Jičíně, byli to velice vzdělaní a sečtělí mladí muži. Břetislav, kterému nikdo neřekl jinak než Slávek, pracoval jako účetní a exportní úředník v libáňské Spilbě, kde se vyráběly např.první propisovací tužky nebo ozdobná kování k nábytku. Každý den chodil pěšky do práce, v rukou držel před očima noviny nebo knížku a celou cestu si četl a studoval. Není divu, že se jako vzdělaný a schopný člověk nemohl dívat na potlačování svobody u nás a zapojil se do odbojové činnosti.

Druhý jmenovaný, Miloš Krásný (1.11.1909-30.5.1942), což byl mimochodem skutečně velmi pohledný muž, žil se svými rodiči v jednom ze čtyř „bytů" v obecním domku pro sociálně slabé rodiny. Domek stál přesně na tom místě, kde dnes bydlí rodina Biloveckých nad bývalou hospodou. Ještě si ten dům z velmi raných dětských let pamatuji i jeho poslední obyvatelku, která současně s rodinou Krásných, domek obývala, paní Holmanovou. Byl to velice slušný hoch, usměvavý, rád pomáhal v sousedství, kde si alespoň něco přivydělal nebo najedl. Osud ho zavál ještě za první republiky do řad komunistické mládeže. V letech 1938 – 1940 byl aktivním spolupracovníkem I. a II. ilegálního ústředního vedení KSČ. Jako svého spolupracovníka uvádí M. Krásného i Julius Fučík ve své Reportáži psané na oprátce. Po celou dobu ilegálního odboje se M. Krásný ukrýval. Jedním z jeho posledních míst před zatčením v říjnu roku 1941 bylo u F.Podhajského z Lična.

Závěr života obou hrdinů byl podobný. Jako v každé době a v každé společnosti – najdou se lidé, kteří kvůli vlastnímu prospěchu nebo ze závisti a zášti zradí i v tak těžké době jako byl protektorát. Osud M.Krásného byl zpečetěn hned na začátku heydrichiády – 30.května 1942 místní rozhlas v pravidelném hrůzném hlášení oznámil, že M.Krásný byl na kobyliské střelnici jako mezi prvními zastřelen. Slávek Flemr si prošel cestu daleko krutější. Po svém zatčení v r. 1940 a žalářování byl až v r. 1942 odsouzen ke 12 letům vězení jako politický vězeň. Poté transportován do koncentračního tábora v polském Břehu, kde byl 22.2.1944 umučen. Až zase někdy uslyšíte o hrdinství, věnujte jim alespoň malou vzpomínku.

Pavla Kaprasová

Pomníček u hřbitova na Bačalkách

FOTOGRAFIE VYPRÁVĚJÍ

Na fotografii z roku 1947, kterou mi k okopírování zapůjčil soused pan Kobera (ten s rýčem druhý zprava) je zachycena brigáda na úpravě hřiště. To bylo u nynější hasičské zbrojnice.

Hřiště sloužilo k volejbalovým utkáním mezi bačalskými a přespolními. V té době podle vyprávění, kluci ze sousedních vsí docházeli za děvčaty, kterých bylo ta léta dosti na sestavení družstev. Souboje s přespolními byli úporné, ale jistě zbylo dosti sil i na tancovačky a zábavu. O tu nebylo na vesnicích nouze. Několik známostí z těchto dob skončilo svatbou.

Jsem rád za tato vyprávění, která mě jako novému občanovi Bačalek přibližuje život a historii obce.

Slávek Zeler

Úprava volejbalového hřiště na Bačalkách v roce 1946

PŘÍBĚHY NAŠÍ OBCE

Společná cesta manželů Hurcíkových korunovaná diamantovou svatbou

Dne 29.4.210 oslavili 60 let společného života Kristýnka a Antonín Hurcikovi z Bačalek. Co všechno je potkalo na společné cestě životem, nám prozradil sám pan Hurcik, který napsal:

„Rod Hurciků pochází ze slovenské obce Lazy pod Makytkou, v okresu Považská Bystrica, kde měli rodiče malé hospodářství. Tatínek pracoval přes léto na stavbách a maminka hospodařila na poli.V roce 1925, 7.11., právě když rodiče pracovali na velkostatku ve Zbožíčku, okres Nymburk, jsem se narodil jako druhý syn. Dětí nás bylo celkem čtyři. Nejstarší bratr Jozef, já sestra Ludmila a nejmladší bratr Emil. A když otec zemřel v roce 1938 na zápal plic, museli jsme s nejmladším bratrem do služby k sedlákovi pást krávy, aby to maminka sama zvládla.

Sestru si vzal do výchovy maminčin bratr a s nejmladším maminka doma hospodařila. Vždy po sezóně jsme se s bratrem vraceli domů, a pomáhali jsme mamince sklízet obilí, navozit zásobu dříví na další rok. Válku jsme přežili a pak, na výzvu prezidenta Beneše k osídlování pohraničí, jsme s maminkou zamířili do Dražejova, okres Česká Lípa, kde jsme dostali malé hospodářství. Byla tam už zavedena elektřina, pro nás veliká vzácnost. Nejstarší bratr si našel práci v Praze, sestra šla do služby a nejmladší chodil do školy. Já s maminkou jsme hospodařili.

Stejně jako naše rodina, dostaly se do pohraničí i rodiny Pechových a Miklušáků, původem ze slovenského kraje Orava, kteří měli dceru Kristýnku. S tou jsme v sobě našli zalíbení a dne 29. 4. 1950 na Městském úřadě v Dubé, okres Česká Lípa, jsme vstoupili do stavu manželského. Začali jsme spolu hospodařit. Jenže z každého hektaru zemědělské půdy se musely odvádět státu dávky v zemědělských produktech – obilí, bramborech a masu. Každý rok se dávky zvedaly a pro mnoho rodin se stala situace neúnosná. Začala proto vznikat společná hospodářství. Jednotná zemědělská družstva, která nutila i ostatní ke vstupu. U nás vznikl společný kravín čítající asi 50 kusů krav. Ty jsem chodil pást a v zimě krmit – díky praxi z mládí. Jenže jsme pracovali zadarmo, peníze nebyly a JZD brzo zkrachovalo. Přebral to státní statek a ten nás zaměstnal.

V roce 1957 jsme se s manželkou a dětmi přestěhovali do obce Chlumí u Mělníka, kde jsme oba dostali práci v JZD a s tím i bydlení. Ale místo to nebylo dobré. Kvůli vzduchu z Neratovické chemičky byly děti často nemocné a tak jsme začali hledat jiné bydlení a náš nový domov. Našli jsme malý domeček s polem v obci Bačalky č.p. 45 a tady jsme už 44let. Oba s manželkou jsme vstoupili do JZD, kde ona pracovala u krav, já jezdil s traktorem a později dělal úsekového agronoma. Byli jsme tu až do důchodu. Pak jsme společně s Kristýnkou ještě pořídily dvě krávy, prasata, slepice, pár králíků – takové malé hospodářství. To jsme před čtyřmi lety museli ze zdravotních důvodů zredukovat jen na slepičky a králíky. Tak alespoň stále zahradničíme.

Všechny čtyři děti, Toník, Standa, Jaruška i Naděnka se po škole zdárně vyučily řemeslu. Toník zedníkem, Standa truhlářem, Jarča brusičkou a Naďa tkadlenou. Postupně všichni založili rodiny. Celkem máme 10 vnuků a vnuček a už 8 pravnoučat.

Společně s Kristýnkou oslavíme 60 společně prožitých let, která byly plné práce a starostí, ale také radosti a spokojenosti z dobře vykonaného díla. Rodina drží při sobě a my jsme rádi, že společně oslavíme naše výročí, naší diamantovou svatbu“.

Antonín Hurcik

Novomanželé Hurcikovi 29. 4. 1950

Diamantová svatba manželů Hurcikových 1. 5. 2010

CO SE DĚJE V ROSTLINNÉM KRÁLOVSTVÍ KOLEM NÁS

Jarní bylinky potřetí (příště už nás čeká léto a doufám, že i teplíčko)

Tolik nám toho s jarem vykouklo na zahrádce, že jsem dlouho váhala čemu věnovat pozornost. Doufám, že se v obci stále bude něco dít, Pramínek budeme dlouho vydávat, abych stihla zmínit vše zajímavé z pestré palety bylin ?.

Dnes mne oslovil keřík **černého bezu** (Sambucus nigra). Většina z nás ho dobře zná. Při hledání podrobných informací o něm mne překvapilo, že je možná záměna. A to v květu s jeřábem obecným, jehož květy však nepříjemně páchnou a po medu rozhodně nevoní. Zaměnit ho lze i s jedovatým bezem chebdí (Sambucus ebulus), který dorůstá do výšky 0,6-1,5m, nemá kůru, květy jsou nikoliv s prašníky žlutými, nýbrž červenými. Trpí-li někdo barvoslepostí, jednoduše se vyhne každé rostlině, která vypadá jako bez a je pod 2m! A poslední upozornění je, že se plody bezu černého nesmí konzumovat syrové, neboť vyvolávají zvracení, pecičky z plodů a listy jsou ve větším množství jedovaté.

Bez černý (Sambucus nigra)

Využíváme především květ (sběr květen až červen) a plody (sběr září až říjen), zkušení bylináři využívají i list a kůru.

Květ má vynikající potopudné a močopudné účinky (snižuje horečku), příznivě ovlivňuje cévní stěny (při křečových žilách a hemeroidech). Podává se většinou při nachlazení a nemoci cév, ale jinak má široké působení, ovlivňuje kontaktní ekzémy, podporuje vykašlávání, tvorbu mateřského mléka a jiné. Květ nemá žádnou kontraindikaci (kombinace s jinými drogami nevyvolává nežádoucí účinky) ani vedlejší účinky. **Ovocné kvasinky,** které ulpívají **na květenstvích** a přeměňují cukr v alkohol, **lze použít při výrobě vína.** Jednoduše ponoříme květenství bezu do tekutiny určené ke kvašení a vyčkáme 3 až 4 dny. Jakmile se v tekutině objeví bublinky, jež jsou známkou kvasného procesu, květenství zase vyjmeme.

Báječným zpestřením jídelníčku jsou **kosmatice,** květy obalené v těstíčku a osmažené. Prostým vyluhováním čerstvých květů v pitné vodě s přidáním citrónu získáme osvěžující nápoj. Nebo si vyrobíme **sirup pro letní nápoje či na zimu do čaje:** 12 až 15 ks květů bezu zalijeme 2l převařené vychladlé vody a necháme louhovat 12, až 24 hod. Výluh přecedíme, přidáme 2kg cukru a mírně zahříváme, aby se cukr rozpustil. Přidáme šťávu ze 4 citronů a 2 polévkové lžíce kyseliny citronové (konzervuje). Sirup scedíme a plníme do vypařených sklenic a zavíráme vyvařenými víčky. Před uzavřením nakapeme trochu čistého lihu anebo uzavřené sterilujeme.

Takovou sezónní mňamkou je **limonáda z květů:** svařit 4 litry vody, do ještě horké dát 400g cukru, kůru z jednoho pečlivě omytého citronu, po zchladnutí na pokojovou teplotu přidat šťávu z jednoho citronu, 4 velké květy (nebo více menších) bezu a půl čajové lžičky sušeného droždí, pečlivě promíchat a nechat stát 24 hodin. Potom přecedit, slít do lahví a skladovat v lednici. Jak dlouho tato limonáda vydrží, není známo, jelikož je vždy brzy spotřebována ?.

Plody působí jako účinné analgetikum, např. při bolestech trojklaného nervu, páteře a kloubů, kde se projevuje účinek i protizánětlivý. Plody působí též projímavě a mírně snižují krevní tlak. Bezinky lze usušit a podávat ve formě odvaru (drogu přelijeme studenou vodou, přivedeme k varu, vaříme 3 až 5 min., 10 až 15 min. necháme odstát, scedíme a podáváme). Lépe však působí šťáva, kterou převaříme, na každých 850ml šťávy přidáme 150ml 40% lihoviny a na špičku nože kyseliny citrónové, cukr nepřidáváme. Tuto šťávu pak 15 min. sterilizujeme. Dávkování je 8 až 10 polévkových lžic denně ve dvou až třítýdenních kůrách. Kdo nesnáší ani kapku etanolu, může užívat takto upravenou šťávu bez alkoholu ve dvojnásobných dávkách, účinek je však mírnější.

Cenné látky v plodech využijeme „nenápadně“ zpracováním na povidla, kompoty, víno nebo likéry, které při rozumném požívání mají stejný léčivý účinek.

Bezinková povidla jako lék při nachlazení, neuralgii a migréně, revmatismu a proti zácpě: 500g bezinek, kousek skořice a 3 hřebíčky podlijeme trochou vody a rozvaříme na kaši, scedíme, pomalu zahříváme, dokud se ze šťávy neodpaří většina vody, přidáme 500g cukru a šťávu z 1 citrónu, mícháme do zhoustnutí. Horké nalijeme do malých skleniček. Užíváme 2 až 4 lžíce denně při potížích, nejdéle po dobu 2 týdnů. Po otevření povidla skladujeme v lednici. Pokud chceme povidla spíše na mlsání než léčení, kombinujeme bezinky s jiným podzimním ovocem,

např. s aronií, švestkami, jablky, hruškami či hroznovým vínem.

Podobně lze připravit i **šťávu:** na každý litr bezinkové šťávy přidáme 1,2kg cukru a citrónovou šťávu či kyselinu citrónovou podle chutě a povaříme, až se cukr rozpustí. Plníme do vypařených lahví, uzavíráme vypařenými víčky, pro delší trvanlivost lépe ještě sterilovat.

Bezinky silně fialově barví, a proto používejte gumové rukavice, skvrny lze částečně vybělit citrónovou šťávou.

List se využívá **na zábaly** při revmatických bolestech kloubů a pomáhá „vytáhnout z kolena vodu". Čerstvé listy se pomačkají, až pustí šťávu, nemocný kloub se jimi obloží, zakryje plátnem a obváže. Doba zábalu je min. jedna hodina, lze nechat i přes noc. V zimě lze použít kašovitě upravený suchý list spařený horkou vodou.

Naši předkové měli černý bez v úctě, dokladem toho je pořekadlo: „Před heřmánkem klekni, před bezem smekni". Bývalo zvykem, že nevěsta dostávala ke svatbě dvě bezové sazenice, jednu měla zasadit pod okno a druhou u stodoly.

Bylinek kolem nás je spousta a proto ráda uvítám vaše náměty, co vás zajímá a tomu přizpůsobila výběr příštího tématu. Přeji krásný jarní čas a dobrou náladu.

Jitka Rukavičková,

Použitá literatura: Herbář léčivých rostlin J.Janča J.A.Zentrich, Plané rostliny k jídlu D.Henschel, Bylinky pro děti a maminky M.Staňková-Kröhnová

VĚCI VEŘEJNÉ

V rubrice věci veřejné bych se chtěla dnes věnovat takovým otázkám, jako jak to udělat, abychom byli v jednání s úřady úspěšní. A pokud si to budete přát, pak bychom se pokusili odpovědět i na vaše dotazy. Neostýchejte se a napište nám na e-mail: praminek.bacalky@seznam.cz. Pokusíme se Vám odpovědět i na jakýkoliv soukromý dotaz. A pokud zájem nebude, nebudeme nadále tuto rubriku otevírat. Tak dneska, a možná naposledy…

Co dělat, když nevím, na koho se obrátit a co mi dává šanci být v jednání s úřady úspěšný.

Půjdete-li na úřad, a přesně nevíte, kde co máte projednat, zeptejte se v informacích či ve vrátnici, na kterého pracovníka je možno se obrátit a samozřejmě, ve které kanceláři je k zastižení. Pak doufejte, že jej tam zastihnete, a že se vám příslušný pracovník bude v potřebné míře a s ochotou věnovat. Nebojte se vyžádat si jeho pozornost, je to jeho práce a vaše právo.

Závažnější záležitosti, tj. pokud nesháníme jen všeobecnou informaci, je nutno dávat písemně. Podání učiňte do protokolu (podle zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění, o správním řízení - správní řád). Ustanovení o možnosti podání do protokolu je velmi cenné, bohužel na úřadech málo známé, proto málo zažité a zřejmě jste se ještě nikdy nesetkali s tím, že by vám bylo nabídnuto. A pokud ano, tak zřejmě pouze na Policii ČR, a to nejspíš jen proto, že řízení bylo vedeno proti vám. V praxi to znamená, že i občan má právo dostavit se na příslušný státní či regionální úřad nebo instituci a oznámit, že hodlá učinit podání do protokolu, tzn., že může nadiktovat příslušnému pracovníkovi svoje podání, které potom oba podepíší. Samozřejmě si vyžádáte kopii opatřenou úředním razítkem, jménem, příjmením, funkcí, datem kdy a kým bylo přijato. Máte v ruce velice důležitý důkaz, na základě kterého se jednak můžete odpovědi dočkat, ale také podat stížnost, pokud byste se jí do 30 až 90 dnů nedočkali. A díky takové stížnosti může uvedený úředník přijít minimálně o odměny, nebo dokonce o místo.

Pokud se rozhodneme poslat podání písemně, pak je jednak nutno jasně a jednoznačně označit nejen úřad či instituci, na níž se s něčím obracíme, ale přesně uvést důvod, popsat situaci, k níž došlo a naznačit, jak byste si představovali řešení. Máme-li možnost, pak je dobré doplnit podání důkazy (fotografie, doklady, zápisy z jiných jednání, jména osob, které mohou naše tvrzení potvrdit apod.). Podání je možno zaslat poštou, (dnes dokonce do datové schránky, pokud ji máte zřízenou), a pokud ne, pak je velmi vhodné obětovat vyšší částku za poštovné a zaslat dopis na doručenku, neboť máme v ruce podací lístek potvrzující zaslání písemnosti na příslušnou instituci a dokonce nám pošta doručí potvrzení, kdy a kým bylo převzato. Potvrzení z pošty nebo kopii potvrzenou příslušnou podatelnou je nutno dobře uschovat – ledabylost se v případech písemného styku s úřady rozhodně nevyplácí a není důkazem velkorysosti či bohémství, ale nepořádnosti, ne-li hlouposti. Podání by mělo jasně obsahovat, o co jde – tj. buď žádáme nějaké informace (potom je vhodné uvést, že žádáme o poskytnutí informací v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím). Nebo dáváme žádost, např. žádáme nějaké stavební povolení. Rovněž tak je možné, že cítíme potřebu stěžovat si na nějaký nesprávný postup. Je dobré, když žádost, stížnost či jiné podání s jakýmkoliv jiným více či méně závažným obsahem doplníme citací právní normy, o níž se opíráme, je pak bráno vážněji. Pokud jsme něco žádali, potom musíme v určité lhůtě obdržet nějaké rozhodnutí. Veřejná správa je podřízena právním normám a musí se jimi řídit – může činit jen to, co je jí výslovně dovoleno. Zatímco občan může činit vše, co mu není zákonem zakázáno. Cítíte ten rozdíl? Naučte se jej využívat. A navíc má dnes občan na své straně Úřad ombucmana, veřejného ochránce lidských práv.

No a jak takové rozhodnutí vypadá, resp. jak by vypadat mělo? Náležitosti rozhodnutí ve správním řízení (a to je většina rozhodnutí) upravuje správní řád. Rozhodnutí musí totiž obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání. (Odůvodnění není třeba, vyhovuje-li se všem účastníkům řízení v plném rozsahu). Výrok obsahuje rozhodnutí ve věci s uvedením ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, případně též o povinnosti uhradit náklady řízení a do kdy. Proti rozhodnutí správního orgánu má účastník řízení právo podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak, nebo pokud se účastník řízení odvolání nevzdal (písemně nebo ústně do protokolu). Odvolání se podá u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, je třeba je podat do 15 dnů. Pokud účastník řízení v důsledku nesprávného poučení nebo proto, že nebyl poučen vůbec, podal odvolání

po lhůtě, má se za to, že jej podal včas, jestliže tak učinil nejpozději do 3 měsíců ode dne oznámení rozhodnutí. Správní orgán, který obdržel odvolání, vyrozumí o jeho obsahu ostatní účastníky řízení, vyzve je, aby se k němu vyjádřili, dle potřeby navrhli nové důkazy. Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, může ve věci sám rozhodnout, jestliže tomuto odvolání v plném rozsahu vyhoví. Jinak je odvolacím orgánem správní orgán nejblíže vyššího stupně nadřízený správnímu orgánu, jehož rozhodnutí bylo napadeno. Pravomocné rozhodnutí se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které mohly mít vliv na rozhodnutí.

Vybavuje se vám právě tato situace v naší obci v nedávné době? Že ne, pak jste zřejmě nestihli sledovat jednání ohledně větrných elektráren. Naše obec ve správním řízení postupovala správně a na základě stížnosti skupiny občanů bylo správní řízení zahájeno. Dosud nebylo dokončeno a vy jej můžete sledovat na webových stránkách http://bacalky.wz.cz/.

Také se vám může stát, že obdržíte takové rozhodnutí, z něhož máte pocit, že jste hlupákem vy, ne ten, na kterého podáváte stížnost. Pak máte dvě možnosti: buď nad celou věcí mávnout rukou (bohužel ve vás ale navždy zůstane pocit trpkosti, až zatrpklosti z našich politiků, starosty nevyjímaje), nebo se nedat a postupovat dál cestou, kterou jsem výše popsala. V takovém případě se musíte obrnit dobrými nervy, najít si čas a být trpěliví, uvážliví a důslední. Bohužel, ani pak nemáte jistotu, že spravedlnosti bude učiněno za dost. Právo je ale na vaší straně.

Alena Varhanová

Porušování dopravních předpisů

Znepokojovalo mne, že se v obci nedodržuje nejvyšší povolená rychlost. Povedlo se odhalit dva pachatele z Bačalek, navíc jsou členy velké organizované skupiny. Podařilo se získat i dva cenné důkazy. Odvážný fotograf zachytil nejvyššího ředitele Mezinárodního svazu nadpřirozených bytostí při vydávání leteckých průkazů těmto pachatelům a dokonce jeden z těchto průkazů zabavit. Prosím buďte k těmto dvěma krásným bačalským čarodějkám shovívaví, pomáhají mi roznášet Pramínek.

Jitka Rukavičková

MÍSTNÍ REFERENDUM – CO TO VLASTNĚ JE?

Existují nějaké důležité změny, jež byste chtěli prosadit ve vaší obci a myslíte, že se na nich shodnete s většinou obyvatel? Prosazují vaši volení zástupci určitý záměr přesto, že jeho realizace zjevně nebude ve prospěch obce? Pokud jde o záměr či akci, která spadá do tzv. samostatné působnosti obce, mohou občané sami rozhodnout - v místním referendu. Předmětem takového rozhodování pak může být i rozdělení či sloučení obcí, využití důležitého objektu v majetku obce, postoj k plánované stavbě v obci apod.

Místní referendum je zatím jediný u nás obecně uzákoněný nástroj přímé demokracie. Lze jej uspořádat pouze na území jedné obce. Zákon o obecném referendu, který by umožnil např. i krajské či celostátní referendum zatím nebyl nikdy schválen. Český právní řád umožňuje pořádání tzv. místního referenda. Jeho konání upravuje zákon č. 22/2004 Sb.

Občané mohou podle zákona o místním referendu rozhodovat pouze o konkrétně položených otázkách, na které lze odpovědět „ano" nebo „ne", a které patří do samostatné působnosti obce. V referendu nelze zasahovat do přenesené působnosti obce a nelze rozhodovat ani o některých dalších věcech uvedených v zákoně.

Kdo a jak může referendum navrhnout

Návrh na vyhlášení referenda může podat přípravný výbor složený nejméně ze tří občanů obce, kteří jsou jinak oprávněni k hlasování v komunálních volbách. Návrh musí obsahovat:

- znění otázky, příp. otázek (musí na ně být možno odpovědět „ano" nebo „ne")
- odůvodnění návrhu
- odhad nákladů na provedení místního referenda a realizaci rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce
- označení zmocněnce z členů přípravného výboru
- jména, data narození, trvalé bydliště a podpisy členů přípravného výboru

Návrh musí svým podpisem podpořit určitý počet oprávněných občanů (v obci do 3 000 obyvatel je to alespoň 30 % oprávněných osob)

Podle zákona nelze místní referendum konat:

- o místních poplatcích a o rozpočtu obce
- o zřízení nebo zrušení orgánů obce
- o volbě a odvolání starosty, primátora, zástupce starosty či primátora, člena rady a dalších členů zastupitelstva, dalších volených členů dalších orgánů obce či statutárního města
- o věcech, o nichž se rozhoduje ve správním řízení či v dalších zvláštních řízeních
- o uzavření veřejnoprávních smluv k výkonu přenesené působnosti
- o schválení, změně nebo zrušení obecně závazné vyhlášky obce
- jestliže od platného rozhodnutí v místním referendu do podání návrhu na konání místního referenda v téže věci neuplynulo 24 měsíců.

Čeho lze referendem dosáhnout?

Referendum může být konzultativní a sloužit politikům jako vodítko při jejich vlastním rozhodování.

Nebo může být závazné a politici jsou povinni se jím řídit při tvorbě legislativy nebo legislativních rozhodnutích, ať už s výsledkem referenda sami souhlasí, nebo ne.

Často uváděné výhody referenda:

1. občané jsou díky referendu lépe informováni
2. v referendu vítězí na rozdíl od voleb, spíše rozum než emoce, neboť jde o konkrétní problém a ne jen o nic neříkající hesla
3. díky referendu jsou zastupitelé citlivější k požadavkům občanů
4. občané cítí, že jejich vlastní názor má váhu
5. referendum provokuje veřejnou debatu a může vytěsnit neustálé průzkumy veřejného mínění
6. referendum dává menšinám možnost vyvolat veřejnou diskuzi na téma, které nikoho netíží, ale pro někoho znamená otázku života a smrti
7. posiluje respekt a úctu k zákonům
8. občané jsou na rozdíl od zastupitelů neuplatitelní a nepodléhají nátlakům lobbistických skupin
9. referendum je příkladem rozhodování s plnou odpovědností, občané musí nést následky svých rozhodnutí, čímž posiluje jejich zodpovědnost
10. referendum je skutečným obrazem veřejného mínění, občané se vyjadřují ke konkrétní věci oproti volbám, kde volí jim nejbližší stranu, byť má tato na daný problém rozdílný názor

Časté výhrady proti referendu:

1. občané – jako celek – jsou příliš špatně informováni
2. v referendu spíš vítězí emoce než rozum
3. zastupitelé by byli rušeni ve své práci, občané by zdržovali rozhodování
4. zákony bývají příliš komplikované; zákon vzniklý na základě referenda, nebude fungovat správně
5. ne všechny problémy se dají zredukovat na otázku zodpověditelnou pouze ANO nebo NE; v mnoha případech je řešením pouze diskuze a nějaký druh kompromisu, výsledek referenda může být významně ovlivněn formulací otázky
6. problémem je stejná váha hlasu; volby ani referenda nedokáží změřit intenzitu přesvědčení; proč by měl vážit stejně názor toho, koho daný problém netíží a někoho pro koho je to otázka života a smrti?
7. referenda se dají snadno zmanipulovat a zájmové skupiny je mohou tzv. "unést"
8. referendum je příkladem rozhodování bez odpovědnosti; občany nelze odvolat, když udělají špatné rozhodnutí
9. referendum je obrazem veřejného mínění v jednom specifickém okamžiku; výsledek referenda zůstává, nálady veřejnosti se s velkou pravděpodobností mění

Alena Varhanova

PRANOSTIKY, LIDOVÉ PRŮPOVĚDI A OBYČEJE

Dostaví-li se v květnu častěji bouřky, které však nepřijdou k úplnému vývoji, jest to jistým znamením chladnějšího léta.

Teplý květen, studený červen – studený květen, teplý červen.

Jestliže v máji neprší, tedy červen to dovrší.

Pěkný a teplý Urban (25. května) znamená suchý červenec a srpen, což vinné révě však nikterak nevadí.

1.června - Pěkné počasí toho dne slibuje úrodný rok.

8.června – Jaké počasí o Medardu bývá, takové se v létě po něm ozývá.

15.červen – Prší-li o svatém Vítu, škodí to žitu.

21.červen – Na svatého Aloise poseč louku, neboj se!

Jitka Rukavičková, Použitá literatura: Kalendář z roku 1925, Kniha 2000 pranostik a pořekadel

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci květnu slaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané

Hering Karel 80 let

Švorc Vítězslav 35 let

OMLUVA

Vážení a milí spoluobčané. V minulém vydání se nám vloudilo pár chybiček ve společenské kronice. Především se omlouváme paní Kučerové, tu jsme nedopatřením přejmenovali na Miladu, je to paní Jarmila. Dále paní Hurcikové jsme přidali pár let, ta se letos dožívá pouhých 78 let. Ještě se jednou omlouváme a doufáme, že přijmete s pochopením naši omluvu.

Za redakci: J.Kabrnová

AKTUALITY

V sobotu 15. května se konal další velký turnaj ve stolním tenise. Zúčastnilo se jej 10 hráčů, hráli každý s každým a po velkých bojích byl znám vítěz. Na fotografiích vidíte všechny zúčastněné a tři z nejlepších. Nikdo však neodešel bez odměny za sportovní výkon.

Nutno dodat, že skutečným vítězem, jak hráčským, tak i morálním, byl sám organizátor turnaje – Tibor KRÁL, který se vzdal 1. ceny za vítězství a z hodnocení odstoupil. Patří mu zvláštní dík a uznání, redakce Pramínku ho oceňuje cenou FAIR PLAY. (Na snímku druhá řada – první zleva)

Účastníci turnaje ve stolním tenisu 15. 5. v pivnici U bači na Bačalkách

Trojice nejlepších vychutnává vítězství (zleva – na druhém místě Jarda Horvát z Libáně, první místo Pavel Bílovecký z Lična a třetí Honza Varhan z Bačalek)

V neděli 16. května se sešlo asi 15 lidí, kteří vyslyšeli prosbu redakce Pramínek, přišli a pomohli při výsadbě zeleně a úpravě okolí naší pivnice a Obecního úřadu na Bačalkách.

Většinu těch, kterým patří dík a uznání, vidíte na fotografiích. Pracovitým rukám žen a dívek, kterých byla většina, přispěchal na pomoc se svou technikou také pan Maštálka a František Pažout. Oceňujeme a chválíme.

CO NÁS ČEKÁ

V den, kdy roznášíme toto vydání Pramínku (tedy již trochu neaktuálně), **21.května se od 18hod** koná **v Pivnici U bači** přesunuté **veřejné zasedání zastupitelstva.** Vhledem k tomu, že někteří se nebudeme moci tohoto zasedání účastnit, sepsala P.Kaprasová jménem dalších spoluobčanů několik bodů, které považujeme za důležité. Soupis předala 13.5. zastupitelstvu, aby se na ně mohlo připravit a aby tyto body mohly být projednány na zasedání. Požádala též o zveřejnění zápisu ze schůze na internetových stránkách obce, popřípadě aby byl tento zápis k nahlédnutí v úředních hodinách.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se uskuteční **v pátek 28. května 2010 od 14.00 - 22.00 hod. a v sobotu 29. května 2010 od 8.00 do 14.00 hod.**

Příští vydání Pramínku plánujeme na pátek 18. 6. 2010.

Tento výtisk připravili: Jaroslava Kabrnová – vedoucí skupiny, Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Jindrová Šárka, Rukavičková Jitka, Varhan Jindřich, Zeler Slavomír. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Grafická úprava: Dan Pech. Vytiskl: p. Čermák. Roznášku zajišťují: J. Kabrnová a J. Rukavičková s pomocnicemi Toničkou a Nelou. S náměty a připomínkami se obracejte na kohokoliv z naší skupiny nebo posílejte na email praminek.bacalky@seznam.cz, popřípadě nás zastihnete na našich schůzkách, které jsou nyní každé pondělí od 19hod v pivnici U bači. Na vydávání Pramínku přispěli: p.Hodboď 100Kč, Ing. Sedláčková 50Kč, K. K. 100Kč, J. Kynčlová 200Kč, Z. Kapras 300Kč, Bednářovi 200Kč, F. Poláček 100Kč, P. Bílovecký st. 200Kč, vydání 2. čísla hradil S. Zeler. Děkujeme a zároveň prosíme i o vaše názory, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.